

Toelichting

Algemeen deel

1. Inleiding

Op grond van de Wet milieubeheer (Wm) moeten inrichtingen die nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken, voldoen aan algemene regels die voorschriften met betrekking tot de bescherming van het milieu bevatte, of te beschikken over een omgevingsvergunning milieu. Daarnaast kunnen er algemene regels of een vergunningplicht gelden voor lozingen op een oppervlaktewaterlichaam ingevolge de Waterwet of voor lozingen in de bodem ingevolge de Wet bodembescherming. De algemene regels voor inrichtingen zijn onder meer opgenomen in het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (hierna: het Activiteitenbesluit) en de Regeling algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (hierna: de Activiteitenregeling). Met deze regeling wordt de Activiteitenregeling gewijzigd.

2. Doel van de regeling

Deze regeling is tot stand gekomen in het kader van de wijziging van het Activiteitenbesluit, waarmee agrarische activiteiten onder de werking van het Activiteitenbesluit worden gebracht. Het gaat daarbij om agrarische activiteiten die voorheen waren geregeld in het Besluit landbouw milieubeheer, het Besluit glastuinbouw en het Besluit mestbassins milieubeheer. Met de wijziging van het Activiteitenbesluit (hierna: wijzigingsbesluit) is tevens de omgevingsvergunningplicht voor een aantal categorieën van agrarische inrichtingen opgeheven. Het betreft met name activiteiten bij intensieve veehouderijen. Voorts is de werkingssfeer van het Activiteitenbesluit uitgebreid met een aantal agrarische activiteiten die deels ook buiten de inrichting kunnen plaatsvinden. Het betreft de activiteiten die voorheen waren gereguleerd in het Lozingenbesluit open teelt en veehouderij en ten dele ook in het Lozingenbesluit bodembescherming. Tot slot is met het wijzigingsbesluit de watervergunningplicht voor een aantal agrarische lozingen op oppervlaktewaterlichamen opgeheven en vervangen door algemene regels.

Met deze regeling worden voorschriften voor de agrarische inrichtingen en de agrarische activiteiten toegevoegd aan de Activiteitenregeling.

Voor een uitgebreide toelichting over de aanleiding, het doel en de inhoud van de wijziging van het Activiteitenbesluit met betrekking tot de agrarische activiteiten wordt verwezen naar het algemene deel van de nota van toelichting bij het wijzigingsbesluit.

3. Verwijzing naar de toelichting bij de Activiteitenregeling

Voor de regels die zijn opgenomen in het Activiteitenbesluit geldt dat zij doorslaggevend zijn voor de omvang van de verplichtingen voor de drijver van de inrichtingen of dat zij noodzakelijk zijn in het kader van de bescherming van het milieu. Het Activiteitenbesluit bevat dan ook waar mogelijk doelvoorschriften. In de Activiteitenregeling zijn de maatregelen met name in de vorm van middelvoorschriften opgenomen. Er is daarbij een onderscheid gemaakt tussen verplichte en erkende maatregelen.

Voor een uitgebreide toelichting over de 'verplichte' en 'erkende' maatregelen wordt verwezen naar het algemene deel van de toelichting bij de Activiteitenregeling (zie Staatscourant van 16 november 2007, nr. 223).

4. Effecten voor bedrijfsleven en overheid

In het kader van het wijzigingsbesluit is onderzoek gedaan naar de effecten van het wijzigingsbesluit en deze regeling voor het bedrijfsleven, overheid en milieu. Hierbij wordt opgemerkt dat als uitgangspunt bij het wijzigen van het Activiteitenbesluit en de

Activiteitenregeling gold dat geen verzwaren zouden worden doorgevoerd, tenzij daar echt noodzaak toe was.

In paragraaf 10 van de nota van toelichting bij het wijzigingsbesluit wordt uitvoerig ingegaan op deze punten. Voor een toelichting op de effecten voor het bedrijfsleven, overheden en het milieu wordt derhalve verwezen naar deze paragraaf uit het algemene deel van de toelichting bij het wijzigingsbesluit.

5. Uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid

Bij de totstandkoming van het wijzigingsbesluit en deze regeling is veel aandacht besteed aan verbetering van de uitvoerbaarheid en de handhaafbaarheid. In paragraaf 12 van het algemene deel van de nota van toelichting bij het wijzigingsbesluit wordt ingegaan op de uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid. Voor een toelichting op dit punt wordt derhalve verwezen naar deze paragraaf uit het algemene deel van de toelichting bij het wijzigingsbesluit.

6. Notificatie

Het ontwerp van deze regeling is op PM gemeld aan de Europese Commissie van de Europese gemeenschappen (notificatienummer .../.../NL) ter voldoening van artikel 8, eerste lid, van Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 22 juni 1998 betreffende de informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende diensten van de informatiemaatschappij (PbEG L 204), zoals gewijzigd bij Richtlijn 98/48/EG van 20 juli 1998 (PbEG L 217).

PM (opmerkingen van de Commissie)

De ontwerpwijzigingsregeling is niet aan de WTO gemeld, omdat het in dat kader geen significante gevolgen heeft.

7. Reacties naar aanleiding van de inspraakprocedure

PM

Artikelsgewijs deel

Artikel 1

Onderdeel A

Afdekking

Een afdekking van een mestbassin heeft als primair doel de ammoniakemissie terug te dringen. Naast constructieve afdekkingen (bijv. een kap of een overkapping) is het ook mogelijk om een drijfkled toe te passen. Een drijfkled drijft op de vloeistof en beweegt mee op en neer al naar gelang het variërende volume. Drijfkleden kunnen worden voorzien van mixluiken. Een strokorst voldoet niet als afdekking. Een constructieve afdekking heeft als voordeel dat er geen regenwater in het mestbassin terecht komt. Als een mestbassin niet sterk genoeg is om een kap te dragen, is een drijfkled een oplossing.

Foliebassin

Een foliebassin is een met folie beklede grondput met of zonder omdijking, niet te verwarren met een mestzak.

Kwaliteitsverklaring mestbassin

De kwaliteitsverklaring geeft aan dat een mestbassin of afdekking voldoet aan de eisen zoals vastgelegd in de nationale beoordelingsrichtlijn BRL 2342. Deze kwaliteitsverklaring wordt afgegeven in de vorm van een KOMO® attest.

Mestdichte

Mestdicht is gedefinieerd als een zeer beperkte hoeveelheid mest als vloeistof naar de bodem doorlatend. Een betonnen vloer of een aaneengesloten verharding worden beschouwd als mestdicht.

Mestzak

Een mestzak is een mestbassin, geheel of grotendeels gelegen boven het aansluitende terrein, voornamelijk opgebouwd uit kunststoffolies waarvan de bodemafdichting en afdekking één geheel vormen. Niet te verwarren met een foliebassin. Een mestzak is grotendeels gelegen boven het aansluitende terrein en een foliebassin in een grondput, grotendeels onder het aansluitende terrein.

Referentieperiode

De referentieperiode is het tijdsbestek waarbinnen een bassin moet blijven voldoen aan de in de beoordelingsrichtlijn BRL 2342 gestelde eisen. Na deze periode moet keuring van het bassin plaatsvinden overeenkomstig de beoordelingsrichtlijn BRL 2344 en wordt een advies gegeven voor een nieuwe referentieperiode.

Onderdeel B

BRL 2342

Dit is de Nationale beoordelingsrichtlijn voor het KOMO® attest voor mestbassins en afdekkingen voor mestbassins. Deze beoordelingsrichtlijn is opgesteld door het College van Deskundigen Agrotechniek van Kiwa, waarin belanghebbende partijen op het gebied van mestbassins en afdekkingen zijn vertegenwoordigd. In deze beoordelingsrichtlijn is vastgelegd wat de voorwaarden zijn voor de geaccrediteerde instelling om een kwaliteitsverklaring voor mestbassins en afdekkingen af te geven. De af te geven kwaliteitsverklaring wordt aangeduid als KOMO® attest.

BRL 2344

Dit is de Nationale beoordelingsrichtlijn voor het KOMO® procescertificaat voor de advisering verlenging referentieperiode voor mestbassins en afdekkingen voor mestbassins. Deze beoordelingsrichtlijn is opgesteld door het College van Deskundigen Agrotechniek van Kiwa, waarin belanghebbende partijen op het gebied van advisering verlenging referentieperiode voor mestbassins en afdekkingen zijn vertegenwoordigd. In deze beoordelingsrichtlijn is vastgelegd wat de voorwaarden zijn voor de geaccrediteerde instelling om een kwaliteitsverklaring af te geven aan een instelling om te mogen adviseren over verlenging van de referentieperiode voor mestbassins en afdekkingen. De af te geven kwaliteitsverklaring wordt aangeduid als KOMO® procescertificaat.

Onderdeel C

Artikel 3.27a

Het wassen van motorvoertuigen en werktuigen dient in principe plaats te vinden boven een vloeistofdichte vloer of verharding. Vanwege de aard van de activiteit waarbij continue bodembedreigende vloeistoffen over de vloer of verharding stromen zijn andere voorzieningen niet toereikend. Op grond van artikel 2.1 van de Activiteitenregeling dient deze vloer of verharding periodiek gekeurd te worden.

Op de verplichting om het wassen van motorvoertuigen plaats te laten vinden boven een vloeistofdichte vloer of verharding is in artikel 3.23, tweede lid, van het wijzigingsbesluit een uitzondering gemaakt voor de situatie waarbij maximaal één motorvoertuig of werktuig per week wordt gewassen. De bodemrisico's wegen in dergelijke gevallen namelijk niet op tegen de lasten die het aanleggen van vloeistofdichte vloeren en verhardingen met zich meebrengen. De uitzondering heeft na invoering van deze wijzigingsregeling ook betrekking op het wassen van landbouwwerktuigen of landbouwmachines. Deze uitzondering heeft geen betrekking op

autobussen en vrachtwagens. Dergelijke motorvoertuigen zullen derhalve altijd boven een vloeistofdichte vloer of verharding moeten worden gewassen.

Verder is in het tweede lid een uitzondering opgenomen voor het wassen van motorvoertuigen in of boven een mobiele wasinstallatie. Dergelijke installaties worden tegenwoordig steeds meer toegepast binnen inrichtingen die zelf niet beschikken over de vereiste voorzieningen. Mobiele installaties moeten wel voldoende bodembeschermende werking hebben. Daarom is bepaald dat er geen vloeistoffen in de bodem terecht mogen komen. Op het lozen van afvalwater dat vrijkomt bij het wassen in een mobiele installatie is artikel 3.25 van het Activiteitenbesluit van toepassing. De regels voor het lozen verschillen aldus niet van de regels die gelden bij vaste wasinstallaties. Het deconserveren van nieuwe auto's valt niet onder het begrip wassen. De voorschriften voor het deconserveren zijn opgenomen in artikel 4.97 van de Activiteitenregeling.

Onderdeel F

Artikel 3.66

Dit artikel bevat voorschriften over het treffen van bodembeschermende voorzieningen om een verwaarloosbaar bodemrisico te realiseren dan wel verontreiniging van het oppervlaktewaterlichaam te voorkomen.

Indien het opslaan van agrarische bedrijfsstoffen gedurende ten hoogste twee weken op eenzelfde locatie plaatsvindt, is in het algemeen geen sprake van opslag in de zin van de Wet milieubeheer. In dat geval is het treffen van voorzieningen niet voorgeschreven.

Indien een opslag van agrarische bedrijfsstoffen langer dan twee weken maar niet langer dan een half jaar op eenzelfde locatie plaatsvindt én er sprake is van een inrichting, moeten maatregelen worden getroffen die gericht zijn op bodembescherming. Materialen zoals turf en stro worden als absorberend gezien. Het derde lid voorkomt dat een absorberende laag steeds opnieuw wordt gebruikt. Daardoor neemt het absorberend vermogen af. Dat is ongewenst omdat dan een ophoping van nutriënten kan ontstaan en doorslag kan optreden. De opslag dient voorts zodanig te worden ingericht 'dat contact met hemelwater zoveel mogelijk wordt voorkomen'. Dat kan worden gerealiseerd door gedurende de hele periode de opslag te laten plaatsvinden onder een vaste constructie, zoals een overkapping, een zeil of een andere vorm van permanente bovenafdekking. Bij opslag langer dan zes maanden volstaat een absorberende laag echter niet en dient een ten minste vloeistofkerende vloer aanwezig te zijn.

In het vijfde lid wordt voorgeschreven dat vrijkomende vloeistoffen worden opgevangen. Op deze manier wordt voorkomen dat deze vloeistoffen af kunnen stromen naar een oppervlaktewaterlichaam of als puntbron kunnen infiltreren in de bodem.

Voor het opslaan van pluimveemest is een afwijkende regeling opgenomen in het zevende lid. Voor het opslaan van pluimveemest wordt alles behalve een open opslag als beste beschikbare techniek (BBT) beschouwd. Dit is in lijn met de BREF intensieve veehouderijen. In deze BREF is opgenomen dat de opslag van kippenmest in een loods als BBT wordt aangemerkt. De loods moet dan wel een vloeistofkerende vloer en voldoende ventilatie hebben. In de BREF staat verder vermeld dat het moet gaan om een gesloten constructie met ventilatieopeningen en een deur voor transport. De ventilatie is bedoeld om te voorkomen dat condensatie optreedt. Voor een opslag korter dan twee weken gelden minder eisen dan voor langdurige opslag (langer dan twee weken). Het voorschrift geldt niet voor droge pluimveemest. Dit is mest met een drogestofgehalte van minimaal 80%.

Artikel 2.11, eerste tot en met negende lid, van het besluit heeft betrekking op het uitvoeren van een nulsituatie-onderzoek of eindsituatie-onderzoek indien een bodembedreigende activiteit wordt uitgevoerd binnen de inrichting. Uitgaande van de reeds aanwezige voorzieningen en maatregelen bij het opslaan van agrarische bedrijfsstoffen kan een bodemonderzoek ter plaatse achterwege blijven vanwege het hierdoor geringe risico op bodemverontreiniging.

Artikel 3.69

Op grond van het Besluit mestbassins milieubeheer en het Besluit landbouw milieubeheer hoefden mestbassins die tot stand zijn gebracht voor 1 juni 1987 niet te worden afgedekt. Aangezien de referentieperiode van deze mestbassins inmiddels is verlopen, wordt dit onderscheid in het wijzigingsbesluit opgeheven. De voorschriften uit het wijzigingsbesluit en de wijzigingsregeling zijn van toepassing op alle mestbassins. Dat betekent dat ook de mestbassins die tot stand zijn gebracht voor 1 juni 1987 moeten worden afgedekt. Voor bestaande mestbassins zonder afdekking treedt de verplichting om het bassin af te dekken een jaar na goedkeuring van het mestbassin inwerking (zie artikel 6.5d).

Artikel 3.70

In dit artikel wordt verwezen naar de BRL 2342: Nationale Beoordelingsrichtlijn voor mestbassins en afdekkingen voor mestbassins, Kiwa N.V. Certificatie en Keuringen. Deze beoordelingsrichtlijn wordt in 2011 herzien. Eisen die voorheen niet in de BRL stonden, maar in de Richtlijnen mestbassins 1992, worden met deze nieuwe versie in de BRL opgenomen.

Ook mestkelders moeten voldoen aan BRL 2342. Voor bestaande mestkelders is overgangsrecht opgenomen in artikel 6.5f.

Een kwaliteitsverklaring conform BRL 2342, afgegeven door een geaccrediteerde instelling, is een bewijs dat het mestbassin en de afdekking voldoen aan de eisen van BRL 2342. Deze verklaring wordt afgegeven in de vorm van een KOMO® attest. De eisen in de beoordelingsrichtlijn zijn gebaseerd op de Richtlijnen mestbassins 1992 en het Bouwbesluit. De verklaring wordt eenmalig afgegeven aan de leverancier van het mestbassin of de afdekking en ziet op de uitvoering van het mestbassin. Deze verklaring ziet niet op de juiste bouwkundige aanleg van het bassin. Het bevoegd gezag zal de aanleg moeten controleren. Logischerwijs ligt hier een taak voor de afdeling Bouwtoezicht.

De voor 1 november 2006 afgegeven geschiktheitsverklaringen voor mestbassins en afdekkingen voor mestbassins worden aan de nieuwe BRL 2342 aangepast nadat de betreffende geldigheidsdatum is verstreken.

Uitgangspunt van artikel 3.70 is dat indien aan de BRL 2342 wordt voldaan, sprake is van een verwaarloosbaar bodemrisico. Als een kwaliteitsverklaring is afgegeven, voldoet het ontwerp van het mestbassin aan BRL 2342 en is dit voldoende voor een verwaarloosbaar bodemrisico. Voor het gebruik van het mestbassin zijn aanvullende maatregelen opgenomen om een verwaarloosbaar bodemrisico te bereiken.

De geaccrediteerde instelling controleert jaarlijks alle gecertificeerde bedrijven op de kwaliteitssysteemeisen die in de BRL 2342 zijn opgenomen (organisatiegerichte inspectie). Daarnaast wordt bij elk bedrijf ten minste tweemaal per jaar een inspectie uitgevoerd tijdens de bouw van een mestbassin (projectgerichte inspectie).

Het derde lid brengt met zich mee dat regelmatig een visuele inspectie plaatsvindt. Bij een visuele inspectie kunnen de volgende aspecten van belang zijn:

Roestvorming: Bij metalen silo's is roestvorming een aandachtspunt, met name inwendige roestvorming. Niet behandelde roestplekken kunnen leiden tot diepere roest en uiteindelijk lekkage. Op de plaats waar een mestzak in een metalen mestsilo de wanden raakt, treedt versnelde roestvorming op. Ook het afdekken kan leiden tot versnelde roestvorming. Ook spanbanden kunnen worden beschadigd na bijvoorbeeld aanrijding en gaan roesten. Bij een visuele inspectie kunnen roestplekken tijdig gerepareerd worden.

Scheuren: Wanneer in betonnen silo's scheuren groter dan 0,1 mm voorkomen, kan door invreten van gassen en mest betonrot ontstaan. Dit kan voorkomen bij oudere silo's waarop een later tijdstip een (te zware) afdekking is geplaatst.

Krimp of uitzetting van hout: Houten silo's zijn gevoelig voor krimp of uitzetting met name in de eerste jaren. Zo nodig moeten de spanbanden bijgesteld worden. Daarna moeten de planken worden gecontroleerd.

Beschadigen folie: Voor foliebassins, mestzakken en binnenafdichtingen zijn de kwaliteitsaspecten van de folie, zoals verkleuring, dikte, ontluchting, trekkracht en lasverbindingen van groot belang.

Artikel 3.71

In dit artikel is voor de keuring van mestbassins verwezen naar de BRL 2344: Nationale Beoordelingsrichtlijn voor verlenging referentieperiode voor mestbassins en afdekkingen voor mestbassins, Kiwa N.V. Certificatie en Keuringen. In het negende lid zijn bestaande mestkelders vanwege het ontbreken van mogelijkheden om te keuren uitgesloten van de keuringsplicht.

Op basis van de BRL 2344 kunnen inspectiebedrijven een KOMO® procescertificaat verwerven om inspecties uit te voeren onder KOMO-keur. Bedrijven zijn gecertificeerd voor een specifiek type mestbassin of afdekking. Niet elk gecertificeerd bedrijf is bevoegd voor het keuren van alle typen mestbassins. Meer informatie hierover is te vinden op de website van KIWA: www.kiwa.nl.

BRL 2344 heeft betrekking op de advisering van de kwaliteit van mestbassins en afdekkingen voor mestbassins, teneinde vast te stellen of van een volgende periode van gebruik sprake kan zijn. Het resultaat van het uitgevoerde proces door de procescertificaathouder is een 'advies nieuwe referentieperiode'. Dit advies wordt vastgelegd in het rapport 'Advies referentieperiode'. Elk rapport moet zijn voorzien van een origineel logo van de certificaathouder.

De BRL voorziet in een verplichte inwendige inspectie voor stalen mestbassins. Uit de praktijk is gebleken dat stalen silo's veel gebreken vertonen (met name corrosie) en inwendige inspectie absoluut noodzakelijk is.

De geaccrediteerde instelling controleert jaarlijks alle gecertificeerde bedrijven op de kwaliteitssysteemeisen die in de BRL 2344 zijn opgenomen (organisatiegerichte inspectie). Daarnaast wordt bij elk bedrijf periodiek een inspectie uitgevoerd tijdens de inspectie van een mestbassin (projectgerichte inspectie).

Artikel 3.72

Om te voorkomen dat bodemverontreiniging ontstaat bij het vullen en het leegzuigen van het mestbassin, moet het vul- en zuigpunt zijn voorzien van een mestdichte morsput of lekbak.

Artikel 3.74

De aard van bijproducten kan aanleiding geven voor geurhinder. Het ene bijproduct veroorzaakt meer geur dan het andere. Zo heeft uien sap doorgaans een onaangename geur dan aardappelproducten. Op basis van praktijkervaringen kan gesteld worden dat vismeelproducten, uienproducten, maïskweekwater en aardappeldiksap vanwege de aard van het product vaak stinken. Producten zoals zuivelproducten zijn bederfelijke producten die daarom tot geurhinder kunnen leiden. Sommige bijproducten worden gefermenteerd of aangezuurd aangeleverd om de houdbaarheid te bevorderen. Bij producten als tarwezetmeel, aardappelproducten, vetten en andere relatief droge producten zijn er doorgaans weinig stankproblemen. In zijn algemeenheid geldt: hoe natter, hoe meer risico op geurhinder. Geuremissie kan o.a. ontstaan bij het vullen, de opslag, het mengen en slecht management (morsen, slechte reiniging).

Bij het stellen van maatwerkvoorschriften vanwege onaanvaardbare geurhinder moet de systematiek van de NeR worden gevolgd. Het uitgangspunt voor de beoordeling is de geursituatie en de uitvoering van de activiteiten volgens de Beste Beschikbare Technieken (BBT). Het bevoegd gezag stelt vast wat het acceptabel hinderniveau is en maakt een afweging welke maatregelen noodzakelijk zijn op basis van de geurbelasting in relatie tot de hinder.

Onderdeel G

Artikel 3.76

In dit artikel van de regeling wordt een indeling van gewassen als bedoeld in artikel 3.60, zesde lid, van het besluit vastgesteld. Hiermee worden gewassen die in een kas worden geteeld of gekweekt gekoppeld aan een emissieklasse. De indeling is gebaseerd op de beschikbare gegevens van emissies van glastuinbouwbedrijven met substraatteelt. Daaruit blijkt dat de emissie per gewas grote verschillen kent. De norm is vast gesteld op een waarde waar ca. 70% van de bedrijven aan kan voldoen (70-percentiel).

Met deze indeling van gewassen is vastgelegd aan welke maximale emissie per hectare per jaar een teelt moet voldoen en met welke stappen tot 2018 de emissie moet worden gereduceerd. In 2015 ligt de norm op de 50 percentiel waarde. De ambitie is om in 2027 op een emissiewaarde van nagenoeg nul uit te komen. In het Platform Duurzame glastuinbouw is deze werkwijze afgesproken en zal de voortgang worden gevolgd en geëvalueerd. Voor meer toelichting wordt verwezen naar de nota van toelichting bij het wijzigingsbesluit.

Artikel 3.77

In artikel 3.77 van de regeling wordt voor de substraatteelt aangegeven wat en hoe vaak er gemeten, geregistreerd en geanalyseerd moet worden in het te lozen afvalwater en het toedieningswater. Het artikel geeft aan dat de verplichtingen gelden voor elk lozingspunt en dus niet voor één representatief lozingspunt. De frequentie van de meting en registratie van het volume bedraagt eens in de vier weken. De analyse van het totale gehalte aan stikstof- en fosforverbindingen, natrium en de geleidingswaarde in het drainwater dient eens in de acht weken te gebeuren en ten minste een keer in de weken 49 tot 52. Deze frequentie is nodig om een enigszins betrouwbare waarde voor de jaarlijkse emissie per hectare te kunnen bepalen. Dit betekent dat de frequentie van de analyse iets hoger ligt dan voorheen op basis van het Besluit glastuinbouw is voorgeschreven. Dit voorschrift gaat uit van eens per kwartaal.

Verder is in het vierde lid van dit artikel de vereiste nauwkeurigheid van de meetinstrumenten vastgelegd. In afwijkende omstandigheden kan het bevoegd gezag via maatwerkvoorschriften specifieke voorschriften met betrekking tot uitvoering van het meten en registreren van het volume drainwater en het volume voedingswater en met betrekking tot het analyseren en registreren van het totale gehalte aan stikstof- en fosforverbindingen in het drainwater opleggen. Een en ander is geregeld in het vijfde lid.

Artikel 3.78

In dit artikel zijn waarden vastgelegd die een bovengrens vormen voor het gebruik van stikstof en fosfor. Dit is een verplichting vanuit de Europese wet- en regelgeving, met name de Nitraatrichtlijn. De gekozen waarden liggen op een niveau waaraan vrijwel elk bedrijf kan voldoen en zijn met name bedoeld om tegen excessen te kunnen optreden. Voor een meer uitgebreide toelichting wordt verwezen naar de nota van toelichting bij het wijzigingsbesluit.

Artikel 3.79

In artikel 3.79 van deze regeling wordt voor de grondteelt aangegeven wat en hoe vaak er gemeten, geregistreerd en geanalyseerd moet worden in het te lozen afvalwater en het toedieningswater. Het artikel geeft aan dat de verplichtingen gelden voor een representatief lozingspunt en dus niet voor elk lozingspunt. De frequentie van de meting en registratie van het volume van toegediend voedingswater, hergebruikt drainagewater en geloosd drainagewater

bedraagt eens in de vier weken. De analyse van het totale gehalte aan stikstof- en fosforverbindingen in het drainagewater dient eens per kwartaal (dertien weken) te gebeuren.

Verder is in het vierde lid van dit artikel de vereiste nauwkeurigheid van de meetinstrumenten vastgelegd. In afwijkende omstandigheden kan het bevoegd gezag via maatwerkvoorschriften specifieke voorschriften met betrekking tot uitvoering van het meten en registreren van het voedingswater en het drainagewater en met betrekking tot het meten, analyseren en registreren van het totale gehalte aan stikstof- en fosforverbindingen in het drainagewater opleggen. Een en ander is geregeld in het vijfde lid.

Het zevende lid van dit artikel bevat voorschriften die nodig zijn om de behoefte van het gewas te bepalen. Bemesting naar behoefte van het gewas is een verplichting vanuit de Nitraatrichtlijn. Om de mestgift aan te kunnen passen aan de behoefte van het gewas is voorgeschreven dat het gehalte aan meststoffen dat reeds in de grond aanwezig is eens per kwartaal wordt bepaald. Tevens dient de hoeveelheid toegediende meststoffen en de oppervlakte die wordt bemest, te worden geregistreerd. De registratie van de totale hoeveelheid toegediende stikstof- en fosforverbindingen per oppervlakte-eenheid per jaar levert de teler belangrijke informatie om samen met andere gegevens met betrekking tot de bedrijfsvoering na te gaan of er is bemest naar behoefte van het gewas. Het achtste lid geeft aan hoe de berekening dient te worden uitgevoerd. Het is de verantwoordelijkheid van de teler om de bedrijfsvoering zo in te richten dat mest- en watergift zijn afgestemd op de behoefte van het gewas. De meet- registratie en analyse verplichtingen leveren informatie die gebruikt kan worden om na te gaan of aan deze verplichting wordt voldaan. Indien nodig kan het bevoegd gezag via maatwerkvoorschrift aanvullende eisen stellen om de verantwoording verder in te vullen. In artikel 3.69 van het wijzigingsbesluit is deze verantwoording vastgelegd. Het vijfde lid van dat artikel bepaalt dat de teler op een daartoe strekkend verzoek van het bevoegd gezag een verantwoording op van de meststoffengift en de watergift, bedoeld in artikel 3.66, tweede lid, van het wijzigingsbesluit moet kunnen geven. En het zesde lid van artikel 3.69 van het wijzigingsbesluit regelt dat het bevoegd gezag aanvullende onderzoeksverplichtingen kan stellen ter verantwoording van het mest- en waterverbruik.

Artikel 3.80

Artikel 3.80 bevat enkele eisen ten aanzien van de volumemetingen. Deze eisen zijn opgesteld om het bevoegd gezag een betrouwbare waarde van het volume te garanderen en te kunnen handhaven als de volumemeting niet op adequate wijze plaatsvindt. Het artikel is van toepassing op alle volumemetingen die op basis van het besluit moeten worden uitgevoerd.

Artikel 3.81

Artikel 3.81 legt het model vast voor de rapportage, die in de artikelen 3.63, eerste lid, en 3.69, eerste lid, van het besluit staat genoemd. Het model is opgesteld door de Uitvoeringsorganisatie van het Platform Duurzame Glastuinbouw, die de door de telers aangeleverde data verwerkt tot een rapportage per gewas en sector. Het model wordt opgenomen in bijlage 6 bij de Activiteitenregeling.

Artikel 3.82

Artikel 3.82 geeft de voorkeursvolgorde voor het lozen van afvalwater. Deze is niet gewijzigd ten opzichte van het voormalige Besluit glastuinbouw.

Artikel 3.84

In artikel 3.84 is expliciet bepaald dat een emissiescherm aan de grond bevestigd moet zijn. Daarnaast dient het emissiescherm zodanig geplaatst te worden dat geen gewasbeschermingsmiddelen of bladmeststoffen van het scherm in het oppervlaktewater kunnen druppelen. Het gebruik van een emissiescherm is een maatregel ter voorkoming van drift. Om dit te bereiken dient het emissiescherm te bestaan uit ondoorlatend materiaal of uit materiaal dat de wind sterk

reduceert, dient het emissiescherm ten minste even hoog te zijn als de hoogste gebruikte spuitdop en dient het emissiescherm (met uitzondering van een doorrij scherm op de koppakker) aaneengesloten te zijn.

Artikel 3.85

Het vanggewas (ofwel windhaag) vangt verwaaide spuitdruppels af. Om dit te bereiken dient het vanggewas ten minste van gelijke hoogte te zijn als de hoogste in werking zijnde spuitdop en als het gewas op het perceel. Ook dient het vanggewas (met uitzondering van een doorrijscherm op de koppakker) aaneengesloten te zijn.

Artikel 3.86

Om de drift in voldoende mate te beperken dienen de in de tabellen genoemde driftarme spuitdoppen te worden gebruikt. Bij de doppen die genoemd zijn in het eerste deel van de tabel is de maximale spuitdruk gegeven. Spuiten met een hogere spuitdruk is niet toegestaan omdat dan niet wordt voldaan aan de beoogde driftreductie. Het tweede deel van de tabel betreft de zogenoemde luchtvoeistofmengdoppen. Bij deze categorie van driftarme spuitdoppen is er geen sprake van een maximale voeistof en/of luchtdruk. Uit de onderzoeksgegevens is gebleken dat een lagere voeistofdruk bij een gelijkblijvende luchtdruk een toename van de drift te veroorzaakt. Van de goedgekeurde drukken kan dan ook niet worden afgeweken.

Artikel 3.87

Om in combinatie met de in het besluit voorgeschreven techniek de drift in voldoende mate te beperken dienen de in de tabel genoemde spuitdoppen te worden gebruikt in combinatie met voorgenoemde techniek. Voorwaarde bij gebruik van de spuitdoppen is dat wordt gespoten met een spuitdruk die gelijk of lager is dan in de tabel aangegeven spuitdruk.

Artikel 3.88

Botrytis kan alleen met preventieve middelen betrouwbaar worden bestreden. Een waarschuwingssysteem berekent de kans dat bij een bepaalde combinatie van temperatuur en bladnatduur (de tijd dat het bladoppervlak aaneengesloten vochtig is) sporen van botrytis kunnen gaan kiemen en het blad kunnen infecteren. Wanneer de kans op infectie boven een drempelwaarde komt, dan is bescherming van het gewas nodig. De drempelwaarde is afhankelijk van de geteelde soort of cultivar. Het waarschuwingssysteem stuurt de gebruiker minimaal 6 dagen per week een bericht dat specifiek voor zijn regio de weersverwachting en verwachte infectiekansen weergeeft. Als de infectiekans boven een bepaalde drempelwaarde komt, wordt geadviseerd een bespuiting tegen botrytis toe te passen. Deze bespuiting is alleen nodig, als het gewas niet meer beschermd is door de vorige bespuiting.

Artikel 3.89

Bij de laatste wijziging van het Lozingenbesluit open teelt en veehouderij is tussen betrokken partijen afgesproken dat de gewenste driftreductie wordt gehaald wanneer de driftdepositie in oppervlaktewater in de volbladsituatie van ten hoogste 1,5% bedraagt. De in de tabel genoemde spuitdoppen zijn doppen waarvan door een deskundig, onafhankelijk instituut is vastgesteld dat het gebruik van die spuitdoppen bij die wijze van bespuiten resulteert in een driftdepositie in oppervlaktewater in de volbladsituatie van ten hoogste 1,5%. Voorwaarde hierbij is dat de doppen gebruikt worden bij de in de tabel aangegeven spuitdruk of een lagere spuitdruk dan aangegeven.

Artikel 3.90

In artikel 3.90 zijn eisen opgenomen waaraan de drukregistratievoorziening dient te voldoen. Om controle van de gebruikte spuitdruk door het bevoegd gezag ter plekke mogelijk te maken dient de actuele druk eenmaal per tien seconden geregistreerd te worden, dient de registratie van de druk gekoppeld te zijn aan een tijdregistratie en dienen de gegevens minimaal een uur bewaard te blijven.

De informatie die door de druksensor is geregistreerd dient door het bevoegd gezag uitgelezen te kunnen worden. Dit kan doormiddel van een USB aansluiting op de drukregistratievoorziening, waarbij het bevoegd gezag zorg draagt voor de uitleesapparatuur, maar ook het aflezen van de gebruikte spuitdruk via de display van de spuitcomputer die aanwezig is op de spuitmachine is een mogelijkheid.

Artikel 3.91

In het tweede lid van artikel 3.91 zijn buitenlandse testmethoden aangewezen die gelijkwaardig zijn aan de in de artikelen 3.92 tot en met 3.96 beschreven testmethode. Doppen die op grond van deze methoden als driftarm zijn aangemerkt kunnen als zodanig worden toegepast. De lijst kan in de loop der tijd worden aangevuld. De voorschriften die op grond van artikel 3.96 gelden voor de inhoud van testcertificaten zijn ook van toepassing op testcertificaten die bij het uitvoeren van gelijkwaardige testmethoden worden opgesteld. Aangezien het bij die testmethoden om andere parameters gaat zijn deze voorschriften niet geheel letterlijk van toepassing maar in overeenkomstige mate.

Artikel 3.92

De test wordt per type spuitdop uitgevoerd met drie testdoppen en met een referentiedop. Met de test wordt het volumepercentage van druppels kleiner dan 100 µm, die geproduceerd worden met de testdoppen en de referentiedop, vastgesteld. Artikel 3.92 geeft aan hoe de testdoppen worden geselecteerd. De referentiedop is een officiële standaarddop. In het kader van het Activiteitenbesluit is dit de grensdop tussen de klassen fijn en midden, volgens de British Crop Protection Council (BCPC)-klassificatie (31-030-F110 bij 3 bar). De referentiedop wordt bij de test gebruikt als ijkpunt voor het volumepercentage van de druppels kleiner dan 100 µm. De druppels kleiner dan 100 µm worden algemeen beschouwd als de meest driftgevoelige druppels. Door het volumepercentage van deze druppels te beperken zal normaal gesproken de drift afnemen. Alleen doppen waarvan het volumepercentage kleine druppels (driftgevoeligheid) minder dan de helft is van dat van de referentiedop worden beschouwd als driftarme doppen in de zin van het Activiteitenbesluit.

Artikel 3.93

De drie testdoppen zijn monsters die worden geselecteerd uit een groep van tien nieuwe onbeschadigde doppen. De tien doppen worden uit een willekeurige partij doppen van een bepaald type en een bepaalde grootte genomen. De testdoppen worden geselecteerd door de vloeistofafgifte van de tien doppen te meten. Na het meten van de vloeistofafgifte wordt de mediaan bepaald. De drie doppen waarvan de vloeistofafgifte het dichtst bij de mediaan ligt worden gebruikt als testdoppen.

Artikel 3.94

Door het meten van de druppelgroottekaracteristieken worden de eigenschappen van de doppen bepaald. Het gaat om de volgende druppelgroottekaracteristieken:

DV10: de diameter van druppels waarbij geldt dat 10% van het met de dop verspoten volume bestaat uit druppels met een diameter kleiner dan deze diameterwaarde;

DV50(VMD): de diameter van druppels waarbij geldt dat 50% van het met de dop verspoten volume bestaat uit druppels met een diameter kleiner dan deze diameterwaarde;

DV90: de diameter van druppels waarbij geldt dat 90% van het met de dop verspoten volume bestaat uit druppels met een diameter kleiner dan deze diameterwaarde;

V100: waarbij sprake is van het volume percentage aan druppels met een diameter kleiner dan 100 æm.

Bij de productie van spuitdoppen geeft de producent een bepaalde spuitdruk aan. De druk wordt uitgedrukt in bar en staat doorgaans vermeld in productinformatie. Bij het meten van de testdoppen moet de druk worden aangehouden waarbij de doppen volgens de producent driftarm zijn. Bij het meten van de referentiedruk moet een spuitdruk van drie bar worden aangehouden. Naast standaard hydraulische spuitdoppen kunnen ook speciale spuitdoppen zoals

luchtvloeistofmengdoppen en schijfvernevelaars als driftarme doppen worden toegepast. Bij deze speciale doppen zijn niet alleen gegevens over het drukbereik van belang. Ook de door de producent verstrekte gegevens over de driftarme instellingen van deze doppen zijn belangrijk. Zo moet voor de luchtvloeistofmengdoppen naast de vloeistofdruk ook de druk van de perslucht naar de spuitdop vermeld worden. Voor de schijfvernevelaar is naast de vloeistofdruk het toerental van de schijf essentieel. Teneinde de testdoppen met de referentiedop te kunnen vergelijken worden direct na het meten van de druppelgroottekaracteristieken van de testdoppen de druppelgroottekaracteristieken van de referentiedop gemeten. De druppelgroottekaracteristieken van de testdoppen en de referentiedop worden met dezelfde meetinstrumenten, met dezelfde meetinstellingen en onder dezelfde meetomstandigheden gemeten. Dit is voor het maken van een optimale vergelijking noodzakelijk.

Artikel 3.95

In artikel 3.95 wordt aangegeven hoe het meten van de druppelgroottekaracteristieken moet worden uitgevoerd. Voor een juiste bepaling van de karakteristieken moet gebruik gemaakt worden van een methode waarmee druppelgroottes en, voorzover van toepassing, druppelsnelheden binnen de spuitkegel bepaald kunnen worden. Een voorbeeld van een methode die hiervoor gebruikt kan worden is het Phase-Doppler- Anemometriesysteem (PDA-systeem).

Het druppelspectrum van de testdoppen en de referentiedop wordt gemeten. Het druppelspectrum moet in een horizontaal vlak 35-50 cm onder de spuitdop gemeten worden. Omdat bijvoorbeeld met het PDA-systeem slechts het spectrum in een zeer klein gebiedje gemeten kan worden (in de orde van 1 mm³), is een middeling over de gehele spuitkegel van belang. Dit kan het eenvoudigst gerealiseerd worden door de spuitdop te bevestigen aan een traversesysteem dat langzaam door de ruimte beweegt. Op deze manier wordt de spuitkegel gescand in een horizontaal vlak onder de spuitdop. De scan wordt in tenminste vijf banen uitgevoerd. Het spuitpatroon is daarbij zodanig ingericht dat de banen gelijkmatig zijn verdeeld over de breedte van de kegel en evenwijdig lopen aan de hoofdas van de elliptische doorsnee van de spuitkegel. Het aantal banen moet oneven zijn, zodat de middelste baan door het centrum van het spuitpatroon kan lopen. De banen moeten voldoende lang zijn om de hele kegel te bestrijken. Wanneer het scannen baan voor baan gebeurt moet de baanwisseling buiten de spuitkegel plaatsvinden. Dit is afhankelijk van de tophoek van de kegel en de afstand van het meetvlak tot de spuitdop.

De scansnelheid (de snelheid waarmee de dop zich in de ruimte verplaatst) mag niet te hoog zijn, om afwijkingen in de vorm van de spuitkegel en in druppelsnelheden te voorkomen. Daarvoor is in de regeling een eis van maximaal 5% van de druppelsnelheid

opgenomen. Bij het meten is ook de snelheid van de druppels van belang. Aangezien kleine druppels sneller afremmen in de lucht dan grote druppels, hebben druppels in de spuitkegel altijd een verschillende snelheid, die samenhangt met de druppeldiameter. Deze locale snelheidsverdeling hangt af van de druk en daarmee van de beginsnelheid vlak onder de spuitdop. Om de vergelijking met de scansnelheid te maken wordt uitgegaan van de gemiddelde druppelsnelheid op meethoogte.

Het aantal te meten druppels moet per testdop minimaal 10.000 bedragen om een nauwkeurige spectrale verdeling te bereiken. Wanneer dit aantal niet gehaald wordt moet de scansnelheid verlaagd worden, of moet het aantal banen vergroot worden en de bijbehorende baanafstand verkleind worden. Overigens omvatten de meeste spectrummetingen momenteel 50.000-100.000 druppels.

Het meetbereik van bijvoorbeeld de PDA kan worden gewijzigd door andere frontlenzen te plaatsen. Over het algemeen is het niet raadzaam veel verschillende bereiken te gebruiken, aangezien er in dat geval systematische verschillen kunnen optreden. Indien mogelijk kan het best met slechts één bereik gewerkt worden.

Alvorens karakteristieke spectrale grootheden te bepalen, kan voor een systeem als het PDA-systeem een statistische correctie uitgevoerd worden in verband met het verschil in gevoeligheid voor verschillende druppelgroottes (een zogenaamde 'probevolumen'- correctie). In de keuringsverklaring wordt dit aangegeven bij de vermelding van de meetinstellingen.

De druppelgroottekaracteristieken van de doppen worden driemaal gemeten. Na het meten worden de bijbehorende spectra samengevoegd en gemiddeld. De waarden van de verschillende druppelgroottekaracteristieken zijn gelijk aan het gemiddelde van de resultaten van de drie metingen.

Het is mogelijk dat het meten van de druppelgroottekaracteristieken niet door het deskundig en onafhankelijk instituut wordt uitgevoerd dat de keuringsverklaring verstrekt. Zo kunnen de meetresultaten door de leverancier van de doppen aangeleverd worden. In dergelijke gevallen moet het instituut aan de hand van de berekende waarden van de druppelgroottekaracteristieken nagaan of de meting juist is uitgevoerd. Met de waarden van deze karakteristieken kan een vergelijking gemaakt worden met andere meetresultaten bij dezelfde dopdrukcombinatie.

Artikel 3.96

Nadat de waarden van de druppelgroottekaracteristieken zijn berekend wordt het volumepercentage V100 van de testdop vergeleken met het volumepercentage V100 van de referentiedop. Wanneer het volumepercentage V100 van de testdop lager is dan 50% van het volumepercentage V100 van de referentiedop kan de testdop bij de opgegeven spuitdruk aangemerkt worden als driftarm in de zin van het Activiteitenbesluit.

Artikel 3.97

De keuringsverklaring bevat gegevens van de spuitdoppen die als driftarme dop worden aangemerkt. Artikel 3.97 geeft aan welke gegevens in ieder geval in de keuringsverklaring moeten staan. Zo moeten bijvoorbeeld op grond van artikel 3.97, onderdeel c, onder 2°, de meetinstellingen van de gehanteerde apparatuur (Lenzen/Brandpuntafstand Laservermogen, Diameterbereik, Gebruik van Probe Volume Correctie) of voor zover van toepassing de driftarme instellingen voor speciale niet standaard hydraulische spuitdoppen worden aangegeven en moeten de omstandigheden waaronder de meting is uitgevoerd (temperatuur van de spuitvloeistof en van de omgeving, de luchtvochtigheid) worden vermeld.

Artikel 3.99

Dit artikel bevat voorschriften over het treffen van bodembeschermende voorzieningen om een verwaarloosbaar bodemrisico te realiseren. Voor stallen waaronder geen mestkelder is gelegen, zoals poststallen, geldt dat de vloer ten minste vloeistofkerend moet zijn uitgevoerd.

Artikel 3.100

Emissiearme huisvestingssystemen moeten voldoen aan bepaalde eisen om te worden beschouwd als een emissiearme huisvestingssysteem en om de daarbij horende emissiefactor toe mogen te passen. Deze eisen zijn opgenomen in de systeembeschrijving en omvatten vaak zowel bouwkundige of technische eisen en gedragseisen. Zowel in het wijzigingsbesluit als in deze regeling is geen directe verplichting opgenomen om aan de systeembeschrijving te voldoen. Het wel of niet noodzakelijk zijn van een emissiearm huisvestingssysteem volgt uit de eisen voor ammoniak, geur en fijn stof. Dat betekent dat als een huisvestingssysteem niet voldoet aan bouwkundige of technische eisen uit de systeembeschrijving, dat het huisvestingssysteem feitelijk niet aanwezig is. Handhaven is dan mogelijk op grond van strijdigheid met de eisen voor geur, ammoniak of fijn stof.

Als wel aan de bouwkundige en technische eisen wordt voldaan, maar niet aan de gedragsvoorschriften, zoals het onvoldoende vaak afdraaien van mestbanden, te weinig spoelen, of afvalwater van een luchtwasser niet laten analyseren, betekent dat niet dat het emissiearme huisvestingssysteem feitelijk niet meer aanwezig is. Om de veehouder aan de gedragsregels te houden is artikel 3.102 in het besluit opgenomen. Op grond van dit artikel is artikel 3.100 in de regeling opgenomen waarin een invulling wordt gegeven aan de minimale invulling van de gedragsvoorschriften.

Artikel 3.101

De voorschriften 3.101 tot en met 3.104 zijn van toepassing op alle soorten luchtwassers, zowel biologische en chemische luchtwassers als gecombineerde luchtwassers en waterluchtwassers. Waar in de toelichting op deze artikelen wordt gesproken over een chemisch luchtwassersysteem of

een biologisch luchtwassysteem, wordt daarmee ook een chemische en onderscheidelijk een biologische wasstap bij een gecombineerde luchtwasser bedoeld.

Binnen de inrichting moet een opleveringsverklaring aanwezig zijn waarin de relevante gegevens zijn opgenomen voor de dimensionering van het luchtwassysteem. Voor de dimensionering is de totale maximale ventilatiebehoefte van belang. Daarnaast zijn in de systeembeschrijving van een luchtwassysteem voorwaarden voor dimensionering opgenomen, zoals bijvoorbeeld de dikte en hoogte van filtermateriaal of de maximale hoeveelheid lucht per aanstroomoppervlak. De totale maximale ventilatiebehoefte is te bepalen door het aantal dieren te vermenigvuldigen met de maximale ventilatiebehoefte van de dieren (ventilatiernorm) die worden gehuisvest worden in het huisvestingssysteem met luchtwassysteem. Deze ventilatiernormen zijn voorsnog niet in de regeling opgenomen. De ventilatiernormen die worden uitgegeven door het Klimaatplatform zijn algemeen geaccepteerde normen. Gemotiveerd kan hier altijd van worden afgeweken. De publicaties van het Klimaatplatform varkenshouderij en Klimaatplatform pluimveehouderij, beiden onderdeel van Animal Sciences Group van Wageningen Universiteit zijn te vinden op www.asg.wur.nl:

- http://www.asg.wur.nl/NL/Proefbedrijven/Pluimveeproefbedrijf_Het_Spelderholt/SpelderholtleafletsKlimaatplatformPluimveehouderij/, en op
- http://www.asg.wur.nl/NL/nieuwsagenda/archief/nieuws/2006/Gratis_leaflets_ontwerp_en_gebruikersrichtlijnen_voor_ventilatiesystemen.htm.

Artikel 3.102

In dit artikel zijn eisen gesteld aan de drukkamer. Doel van de opgenomen eisen is om te zorgen dat in deze ruimte de stallucht optimaal wordt verdeeld over het gehele aanstroomoppervlak van het filterpakket. Tussen de ventilatoren in de stal en de luchtwasser is een drukkamer aanwezig. Ook in de situatie dat geen ventilatoren tussen de stal en de luchtwasser aanwezig zijn, maar dat de ventilatoren na de luchtwasser zijn geplaatst, wordt deze verbindingruimte aangeduid als drukkamer. Wanneer sprake is van de situatie dat de ventilatoren na het filterpakket zijn geplaatst, wordt deze ruimte ook wel de onderdrukkamer genoemd. Zie voor meer informatie over de drukkamer het Technisch informatiedocument 'luchtwassystemen voor de veehouderij', eisen aan en richtlijnen voor de uitvoering en gebruik van luchtwassystemen in varkens-, pluimvee- en rundveestallen. Dit document is te downloaden op de website van InfoMil: www.infomil.nl. Dit document wordt periodiek herzien naar aanleiding van nieuwe ontwikkelingen en praktijkervaringen.

Artikel 3.103

Door Wageningen UR Livestock Research in samenwerking met SRE Milieudienst is praktijkonderzoek gedaan naar het elektronisch monitoren (Elektronische monitoring van luchtwassers op veehouderijbedrijven, Livestock Research van WUR, rapport 349, juni 2010). Op basis van dit onderzoek is bepaald dat de volgende gegevens belangrijk zijn om te monitoren gericht op een goede werking van het luchtwassysteem:

Zuurgraad waswater

De pH waarde van het waswater is een belangrijke indicatie van de werking van een wasser. Dit geldt voor zowel chemisch luchtwassysteem als biologisch luchtwassysteem. De pH is een maat voor de zuurgraad van water; een lage pH betekent dat het zuur is, een hoge pH dat het basisch is. De chemisch luchtwassysteem, of zure wasser, berust op het principe dat een lage pH tot gevolg heeft dat ammoniak wordt gebonden en op deze manier wordt verwijderd uit de stallucht. Er wordt zuur toegevoegd om de pH laag te houden. De waarde van de pH is dan ook bepalend voor een adequate werking van de wasser. Wanneer de pH te hoog is zal de ammoniakverwijdering sterk kunnen dalen. Voor de biologisch luchtwassysteem geldt dat ammoniak wordt omgezet in zuur (HNO₃ en HNO₂). Wanneer deze afbraakproducten niet voldoende worden afgevoerd (meestal omdat er te weinig wordt gespuid) kan de biologische activiteit geremd worden en de pH dalen. Anderzijds kan een hoge pH er op wijzen dat er in het geheel geen biologische activiteit meer

plaatsvindt en dat de pH stijgt als gevolg van het invangen van ammoniak (ammoniak is een base).

Elektraverbruik waterpomp Deze eis is opgenomen om te kunnen bepalen of de luchtwasser daadwerkelijk aan staat c.q. in werking is. Om de lucht te kunnen zuiveren dient de wasser in bedrijf te zijn. Dit betekent dat de pompen voor de bevochtiging van het filterpakket draaien, meestal 24 uur per dag. Voorheen was deze controle gekoppeld aan de registratie van het aantal draaiuren van de waswaterpomp. Uit de praktijk is echter gebleken dat bij een groot aantal luchtwassystemen de urenteller gekoppeld was aan het stuursignaal van de pomp. In feite betekende dit niets meer dan dat wordt geregistreerd dat de besturing van de wasser (meestal een PLC) zegt dat de pomp aangezet zou moeten zijn. De pomp kan echter zeer eenvoudig handmatig worden uitgezet (met de schakelautomaat in de kast) terwijl de urenteller dan gewoon doorloopt. Omdat hiermee niet het vereiste doel wordt bereikt, is de registratie van draaiuren vervangen door registratie van het elektraverbruik. Wanneer het elektraverbruik (kWh) wordt geregistreerd in plaats van de draaiuren wordt een veel betrouwbaarder beeld verkregen van het al dan niet in werking zijn van de luchtwasser: als de waswaterpomp uitstaat staat de kWh-meter stil, wanneer de waswaterpomp aanstaat loopt het kWh verbruik op, onafhankelijk van de aansturing van de PLC.

Spuiwaterproductie

De spuiwaterproductie is een belangrijke indicatie van de werking van een wasser. Voor zowel chemische als biologische wassers is het van groot belang dat er voldoende wordt gespuid. Wanneer er niet voldoende wordt gespuid, bestaat het gevaar dat ammoniumsulfaat gaat neerslaan bij een chemisch luchtwassysteem of dat de biologische activiteit wordt geremd bij een biologisch luchtwassysteem. Daarnaast kan een normale EC waarde in combinatie met een lage spuiwaterhoeveelheid er bij een chemisch luchtwassysteem op duiden dat er minder ammoniak wordt ingevangen dan volgens het dimensioneringsplan wordt verwacht. Dit kan het gevolg zijn van een lager ammoniakaanbod maar ook van een pH-elektrode die te lage waarden aangeeft.

Geleidbaarheid waswater

De elektrische geleidbaarheid (EC waarde) van het waswater is een belangrijke indicatie van de werking van een wasser, zowel voor een chemisch luchtwassysteem als een biologische wasser. Daarom is registratie ervan essentieel. De EC van het waswater is te beschouwen als een maat voor de hoeveelheid opgeloste zouten in het water. Bij de chemisch luchtwassysteem wordt ammoniak gebonden tot ammoniumsulfaat (een zout) dat zich ophoopt in het waswater. Hierdoor neemt de zoutconcentratie toe. Wanneer de concentratie ammoniumsulfaat te ver oploopt, bestaat het risico dat het zout gaat neerslaan en leidingen, pompen en filterpakketten verstopt raken. Daarom moet er op tijd water worden gespuid en met vers water worden aangevuld, zodat de EC niet te hoog wordt. Bij de biologisch luchtwassysteem kan de EC beschouwd worden als een maat voor de hoeveelheid nitraat en nitriet in het water. Deze afbraakproducten van de ammoniakverwijdering dienen in voldoende mate met het spuiwater te worden afgevoerd. De EC dient daarom voldoende laag te blijven zodat voorkomen wordt dat de biologische activiteit geremd wordt en de ammoniakverwijdering afneemt.

Drukval filterpakket

Het registreren van de drukval geeft belangrijk additionele informatie over de werking van een wasser, zowel een chemisch luchtwassysteem als een biologisch luchtwassysteem. Enerzijds voor de gebruiker (moment reinigen filterpakket), anderzijds voor controle en handhaving (gebruik veiligheidsdeur). De drukval over de luchtwasser of het filterpakket wordt enerzijds bepaald door de karakteristieken van het filterpakket en anderzijds door de hoeveelheid lucht die er doorheen stroomt (het luchtdebiet). Als het goed is, is het ventilatiesysteem dusdanig gedimensioneerd dat ook op warme dagen voldoende lucht door de wasser kan worden geblazen, ondanks het feit dat de ventilatoren dan een hoge druk moeten overwinnen. Het oplopen van de drukval over het luchtwaspakket (bij gelijkblijvend debiet) is een indicatie voor het verstopt raken van de wasser. Wanneer dit gebeurt is dit een signaal voor de gebruiker om het pakket te reinigen. Wanneer het filterpakket dusdanig verstopt raakt (of wanneer het ventilatiesysteem dusdanig ondergedimensioneerd is) dat de drukval zo hoog wordt dat het ventilatiesysteem niet meer voldoende lucht kan verplaatsen, zal een veiligheidsdeur geopend moeten worden (de drukval daalt dan) om te allen tijde voldoende ventilatie bij de dieren te bewerkstelligen. Het gevolg hiervan is echter dat de luchtwasser wordt gebypassed en dat ongezuiverde lucht naar de omgeving

ontwijken. Het verloop van de drukval geeft inzicht in de gebeurtenissen samenhangend met het optreden van verstopping (drukval loopt op), het reinigen van het pakket (drukval daalt) en het al dan niet openen van een veiligheidsdeur (de drukval daalt scherp naar nul).

Artikel 3.104

Om voor elektronische monitoring de relevante parameters te kunnen meten, zijn de volgende meetvoorzieningen in ieder geval nodig: een pH-sensor, een geleidbaarheidssensor, een elektriciteitsmeter, een drukverschilmeter en een meter voor het spuiwaterdebiet. Daarnaast moet de software geschikt zijn voor automatische dataopslag.

Artikel 3.105

De bijproducten worden in de bijvoerkeuken gemengd met andere diervoedselproducten en soms aangelengd met water. Het aldus ontstane brijvoer wordt aan de dieren gevoerd. Morsen en slecht reinigen kan aanleiding geven tot geuroverlast en ongedierte. Om de geurhinder te voorkomen of te beperken zijn in dit artikel eisen opgenomen. Opruimen en voorkomen van ongedierte valt onder de zorgplicht. Voor een uitgebreide toelichting over bijproducten wordt korthedshalve verwezen naar de artikelsgewijze toelichting op artikel 3.74.

Artikel 3.107

In artikel 3.107 zijn maatregelen opgenomen ter bescherming van de bodem. De leidingen voor het transport van gewasbeschermingsmiddelen, biociden of bladmeststoffen zijn doorgaans enkelwandig. Door in het tweede lid te bepalen dat deze leidingen bovengronds moeten zijn aangelegd zal een eventuele lekkage eerder worden opgemerkt. Met het derde lid wordt invulling gegeven aan artikel 3.111, onderdeel a, van het besluit waarin is aangegeven dat bodembeschermende maatregelen kunnen worden voorgeschreven om een verwaarloosbaar bodemrisico te realiseren en het voorkomen dan wel voor zover dat niet mogelijk is het zoveel mogelijk beperken van verontreiniging van het grondwater te realiseren. In het vierde lid is het incidentenmanagement geregeld, de voorschriften zijn er op gericht dat gemorste stoffen direct worden opgeruimd zodat indien er gebruik gemaakt wordt van een vloeistofkerende vloer deze stoffen niet tot in de bodem door kunnen dringen.

Artikel 3.108

Dit artikel is gericht op het voorkomen van verontreiniging van drinkwater met gewasbeschermingsmiddelen, biociden of bladmeststoffen.

Artikel 3.109

In het derde en vierde lid van artikel 3.109 zijn maatregelen opgenomen ter bescherming van de bodem. Zowel de dompelbakken waarin landbouwgewassen worden gedompeld als de emballage dienen te zijn gesitueerd respectievelijk te zijn opgeslagen boven een vloeistofdichte vloer of een vloeistofdichte lekbak. In het vijfde lid is bepaald dat een buitenopslag voor gedompelde producten of voor tijdens het dompelen gebruikte emballage tegen inregenen moet zijn beschermd. Hiermee wordt voorkomen dat aanhangende resten dompelvloeistof afspoelen en een ongewenste afvalwaterstroom vormen. Het zesde lid biedt het bevoegd gezag de mogelijkheid om met maatwerkvoorschriften aanvullende eisen te stellen met betrekking tot de locatie van de opstelling van het dompelbad, de gedompelde producten en de emballage.

Artikel 3.110

Spoelbassins en bodembescherming

Bloembollen worden in toenemende mate na het rooien gespoeld in een spoelmaschine. De bollen worden met veel aanhangende grond gerooid, om beschadiging van de bollen te voorkomen. Nadien wordt de aanhangende grond door zeven en spoelen verwijderd. Van de 19.000 hectaren bloembollen die jaarlijks geteeld wordt door circa 3.000 bedrijven, wordt circa 9.500 hectaren geteeld op zavel- en kleigrond. Op deze bedrijven wordt in 95% van de gevallen gebruik gemaakt

van een spoelinstallatie. Bij de teelt op zandgrond wordt momenteel door 20% van de bedrijven gebruik gemaakt van een spoelinstallatie, dit aantal neemt toe.

Bij het spoelen vindt een voorwassing en een nawassing plaats. Het spoelwater wordt in een spoelbassin opgevangen. In dit bassin bezinkt het meegevoerde slib, terwijl het water opnieuw gebruikt wordt. De recirculatie beperkt de lozing vanuit de spoelbassins op het oppervlaktewater. Restanten van gewasbeschermingsmiddelen of biociden in de spoelgrond en aan de bollen komen in het spoelwater terecht. Hierdoor kan onder het spoelbassin een belasting met gewasbeschermingsmiddelen of biociden van bodem en grondwater ontstaan.

In opdracht van het ministerie van VROM is de «Handreiking aanleg, beheer en monitoring bezinkbassins voor bloembollensector», uitgave Alterra, Research Instituut voor de Groente Ruimte te Wageningen, 2002 tot stand gekomen. De handreiking bevat informatie ten behoeve van het bevoegde gezag en het landbouwbedrijfsleven over de keuze en dimensionering van bodembeschermende voorzieningen.

In de spoelgrond bevinden zich gewasbeschermingsmiddelen of biociden. Vanwege artikel 10.2 van de Wet milieubeheer mag deze grond niet elders op de bodem worden gebracht. Inmiddels zijn in het doelgroepoverleg Bloembollensector afspraken gemaakt hoe om te gaan met spoelgrond. Deze afspraken zijn als volgt samen te vatten:

- de spoelgrond wordt teruggebracht naar het perceel van herkomst;
- indien dit niet mogelijk is dient afvoer plaats te vinden naar een bloembollenperceel, zijnde een perceel waarop gedurende de laatste twee jaar ten minste eenmaal bollen zijn geteeld;
- indien aan de streefwaarden van de Wet bodembescherming wordt voldaan kan de spoelgrond vrij worden toegepast.

Deze afspraken hebben in het Besluit vrijstellingen stortverbod buiten inrichtingen op grond van artikel 10.2 van de Wet milieubeheer een juridische grondslag gekregen.

Spoelbassins zonder bodembescherming

Bij het spoelen van gewassen zoals wortelen en prei komt aanhangende grond vrij die hooguit een gering gehalte aan matig uitspoelbare nutriënten bevat. Deze producten moeten voldoen aan de Warenwet en mogen derhalve geen of uiterst geringe gehalten aan gewasbeschermingsmiddelen of biociden bevatten. Het opvangen van deze spoelgrond in een bezinkbassin met eventueel een recirculatiesysteem voor spoelwater is hiervoor voldoende. Bodembeschermende voorzieningen zijn niet nodig. De bezonken spoelgrond kan men terug brengen op landbouwgronden.

Ook bij bepaalde vormen van bloembollenteelt waarbij bijvoorbeeld geen of zeer geringe hoeveelheden gewasbeschermingsmiddelen of biociden worden gebruikt (denk aan biologische teelten waarbij geen gewasbeschermingsmiddelen worden toegepast) kan van het aanbrengen van bodembeschermende maatregelen overeenkomstig de handreiking worden afgezien. In dergelijke gevallen verzoekt degene die de inrichting drijft op basis van het zogenaamde gelijkwaardigheidprincipe genoemd in artikel 1.8 van het Activiteitenbesluit, dit vooraf aan het bevoegd gezag. Het is van belang dat bij een dergelijke verzoek daadwerkelijk de gelijkwaardigheid wordt aangetoond. Zoals in artikel 1.8 van het Activiteitenbesluit is bepaald, beslist het bevoegd gezag over de juistheid van de gelijkwaardigheid.

In het derde lid wordt voorgeschreven dat een spoelbassin ontworpen en aangelegd moet zijn en onderhouden moet worden overeenkomstig de Handreiking aanleg, beheer en monitoring bezinkbassins voor de bloembollensector. De varianten voor bodembescherming zijn in deze handreiking vastgelegd, zowel ten aanzien van ontwerp, aanleg als onderhoud. De varianten zijn afgestemd op lokale omstandigheden. Aanknopingspunten voor de handhaving zijn daarbij eveneens ontwikkeld. In de handreiking wordt tevens ingegaan op de noodzaak van registratie van soort bollen en areaal bollen dat in een bassin wordt gespoeld en de registratie van de gebruikte gewasbeschermingsmiddelen of biociden in de betreffende teelten. De handreiking is te raadplegen op de website van InfoMil: www.infomil.nl.

Uit artikel 2.11 van het Activiteitenbesluit volgt dat na ontmanteling van het spoelbassin een eindsituatieonderzoek moet plaatsvinden. Overigens schrijft hoofdstuk 4 van de handreiking eveneens een dergelijk onderzoek voor. Hoofdstuk 3.4 van de handreiking heeft betrekking op de oplevercontrole, hoofdstuk 4 bespreekt de inspectie, het nulsituatieonderzoek en het eindsituatieonderzoek.

In het vierde lid is bepaald dat voor ingebruikname een controlemeting (oplevercontrole) moet worden uitgevoerd. Deze controle is in de Handreiking aanleg, beheer en monitoring bezinkbassins voor de bloembollensector beschreven. Aan de hand van de controle kan worden vastgesteld of het bassin is ontworpen en aangelegd overeenkomstig de handreiking. De controle moet door een door het bevoegd gezag erkende deskundige worden uitgevoerd. Als deskundigen voor het uitvoeren van de controle kan gedacht worden aan onafhankelijke teeltadviseurs en ISO-gecertificeerde bodemonderzoeksbureaus. In het vijfde lid is bepaald met welke frequentie tussentijdse inspecties worden uitgevoerd.

In het zesde lid is vastgelegd dat de bodem tussen spoelbassin en drains bij een hydrologische situatie als onderdeel van het spoelbassin wordt beschouwd. Dit omdat bij hydrologische isolatie dat betreffende deel van de bodem verontreinigd raakt. Wanneer het spoelbassin buiten werking wordt gesteld, zal moeten worden bepaald of dit deel van de bodem moet worden gesaneerd.

Artikel 3.112

In dit artikel zijn randvoorwaarden opgenomen waaraan het composteren moet voldoen om te kunnen vaststellen of er nog sprake is van een composteringsproces of dat er sprake is van opslag.

Het drogestofgehalte moet ten minste 30% bedragen. Het drogestofgehalte is een maat voor de hoeveelheid vocht in de composteringshoop. Dit is in het algemeen wel het geval bij compostering van gewasresten van afgestorven gewas, gebruikt stro, pelresten. Wanneer compost alleen uit verse gewasresten bestaat (bijv. ielieresresten uit de broeierij) zal het drogestofgehalte waarschijnlijk lager dan 30% uitvallen. Er moet dan droger materiaal toegevoegd worden om het drogestofgehalte te verhogen.

Het drogestofgehalte is niet eenvoudig te bepalen, maar door een monster van het materiaal in de hand te knijpen, kan een indicatie worden gekregen van de vochtigheid. Als er met de hand geen vocht uit het materiaal te knijpen is, moet de composthoop worden bevochtigd (met water of door het toevoegen van groen materiaal). Als er vocht uit het materiaal druipt of bij het knijpen vocht tussen de vingers vandaan komt, is de composteringshoop te nat en moet droog materiaal of hulpstof worden toegevoegd en wordt de hoop omgezet.

De temperatuur en de pH zijn ook indicatoren voor een goede werking van het composteringsproces. Na aanleg van een composteringshoop van vers organisch materiaal loopt in het algemeen de temperatuur op; de 'hittefase' begint. Deze fase loopt door tot het makkelijk afbreekbare materiaal door micro-organismen verteerd is. De rest van het materiaal wordt langzamer verteerd, waardoor de micro-organismen ook minder warmte produceren dan voorheen. De hoop koelt daardoor af, en de 'rijpingsfase' begint. In deze fase wordt het materiaal verder omgezet in humusachtige verbindingen.

Na de rijpingsfase is de compost 'rijp', en kan de compost als organische meststof gebruikt worden. Er zijn verschillende criteria voor rijpheid van compost in omloop, bijv. het zelfverwarmend vermogen. Wanneer de hoop erg nat of structuurloos is, erg arm aan nutriënten of aan makkelijk afbreekbaar materiaal, kan het zijn dat de hittefase niet op gang komt. Dan verloopt de compostering geheel bij lagere temperatuur. Nadeel hiervan kan zijn dat ziektekiemen uit gewasresten de compostering overleven en dat er minder water verdampt uit de hoop, waardoor de uitspoeling van nutriënten naar de bodem hoger kan uitvallen. Lekwater lekt uit de hoop in het algemeen aan het begin van de hittefase, wanneer bij de afbraak van het organisch materiaalvocht uit het materiaal lekt, of door het gewicht van de hoop weggedrukt wordt. Daarnaast kan hemelwater door de hoop percoleren, en lekwater opleveren.

De temperatuur van een composteringshoop is in het algemeen hoger dan de omgevingstemperatuur (behalve bij start en einde van het composteringsproces). De temperatuur

van de composteringshoop is bij normale bedrijfsvoering niet hoger dan 65 graden en mag nooit warmer worden dan 80 graden. Als de temperatuur hoger blijkt, moet de composteringshoop worden bevochtigd of minder hoog worden gemaakt. De pH van een composteringshoop ligt tussen 5,5 en 8,0. Bij een te lage pH kan kalk worden toegevoegd, bij te hoge pH bladeren of turf. Een hoge pH geeft een ammoniakgeur.

Tijdens de compostering wordt de hoop een aantal keren omgezet, om te zorgen deze luchtig blijft en om de temperatuur tijdens de hittefase te beheersen. Een composteringshoop wordt zo vaak omgezet als voor een goede afbraak nodig is. Anaëroobe afbraak moet worden voorkomen.

In de bloembollenteelt zijn twee systemen in omloop. Ten eerste kan een relatief grote, platte hoop gemaakt worden (gemiddeld 3-4 meter hoog, 3-4 meter breed), die een paar keer met behulp van een kraan omgezet wordt. Daarnaast kunnen langwerpige hopen (wierzen) gemaakt worden die in het algemeen ongeveer gemiddeld 1,5 meter hoog zijn en aan de basis 2 tot 4 meter breed. Deze worden omgezet met een compostfrees. Dit laatste systeem geeft in het algemeen een snellere omzetting van organisch materiaal dan het eerste.

Artikel 3.113

De eisen voor bodembeschermende voorzieningen zijn overeenkomstig de Handreiking composteringsplaats voor bedrijven met bloembollenteelt 2003. Onderzoek van het LBO te Lisse heeft aangetoond dat – naast het afdekken van de composthoop met een zuurstofdoorlatende doek – met een beschermingslaag waarin organisch materiaal is verwerkt een zeer aanzienlijke reductie wordt verkregen van de belasting van de bodem met stikstof, fosfaat en kalium. Resten gewasbeschermingsmiddelen of biociden werden niet (of in zeer geringe gehalten) aangetroffen. De bodembelasting met de nutriënten stikstof, fosfaat en kalium onder een composthoop is per vierkante meter beperkt.

Het verwijderen van de absorberende laag na beëindiging van de opslag, voorkomt dat deze laag steeds opnieuw wordt gebruikt. Daardoor neemt het absorberend vermogen af. Dat is ongewenst omdat dan een ophoping van nutriënten kan ontstaan en doorslag kan optreden. Materialen zoals turf en stro voldoen aan de criteria zoals genoemd in het derde lid, onderdeel a.

Onderdeel I

Artikel 6.5c

Artikel 3.66, tweede en vierde lid, verplichten tot het opslaan van agrarische bedrijfsstoffen op een vloeistofkerende voorziening. Het Besluit landbouw kende deze verplichting niet voor kuilvoer. Er is daarom overgangsrecht geformuleerd waardoor artikel 3.66, tweede en vierde lid, tot 1 januari 2015 niet van toepassing zijn indien een voorziening voor het opslaan van kuilvoer reeds in gebruik was voor het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 3.66.

Artikel 6.5d

In dit artikel is opgenomen dat een mestbassin dat is opgericht voor 1 juni 1987 en waarvoor geen afdekking was verplicht, nu een jaar de tijd krijgt om een afdekking te realiseren. Om te voorkomen dat een mestbassin waarbij grote kans bestaat op afkeuring, moet worden voorzien van een afdekking geldt de afdekplicht pas na goedkeuring. In de meeste gevallen zal de keuring al hebben plaatsgevonden omdat de referentieperiode is verlopen. In die gevallen waar dat nog niet is gebeurd, moet dit op grond van artikel 3.69 zo spoedig mogelijk gebeuren.

Artikel 6.5e

Voor bestaande mestkelders is een kwaliteitsverklaring niet verplicht omdat in het algemeen voor mestkelders geen kwaliteitsverklaring werd afgegeven. Omdat BRL 2342 ook geldt voor mestkelders, geldt de eis wel voor nieuwe mestkelders.

Artikel 6.5f

Voor bestaande huisvestingssystemen met luchtwassysteem hoeft de drukkamer niet te worden aangepast, zolang bouwkundige aanpassingen niet redelijk zijn. De drukkamer is de ruimte tussen de stal en het luchtwassysteem, die vaak niet eenvoudig om te bouwen is. Indien ingrijpende verbouwingen nodig zijn om aan artikel 3.102 te voldoen, is aanpassing pas nodig op het moment dat om een andere reden bouwkundige wijzigingen worden doorgevoerd. Als door kleine eenvoudige aanpassingen wel aan de eisen voor de drukkamer kan worden voldaan, dan geldt dit artikel niet.

Artikel II

In het Besluit omgevingsrecht is in artikel 2.2a een aantal categorieën van activiteiten aangewezen als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder i, van de Wabo, waarvoor een omgevingsvergunning moet worden aangevraagd, die wordt voorbereid volgens de reguliere procedure.

In dit artikel is een aantal categorieën van activiteiten aangewezen als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder i, van de Wabo, waarvoor een omgevingsvergunning moet worden aangevraagd, die wordt voorbereid volgens de reguliere procedure. In artikel 5.13a is bepaald dat aan de omgevingsvergunning voor activiteiten die zijn aangewezen in artikel 2.2a geen voorschriften kunnen worden verbonden. De reden hiervoor is dat deze vergunning voor de meeste activiteiten de functie heeft van een toets vooraf. Nadat een dergelijke vergunning is verleend, zijn de algemene regels van het Activiteitenbesluit van toepassing. Om ervoor te zorgen dat bij de aanvraag om deze vergunning in één keer de relevante gegevens worden overgelegd, wordt in deze regeling geregeld dat de melding tegelijk met de aanvraag om vergunning wordt ingediend. Het gaat hier dus om een indieningsvereiste. De aanvrager om vergunning hoeft dan na vergunningverlening geen melding als bedoeld in artikel 1.10 het besluit meer in te dienen.

DE STAATSSECRETARIS VAN INFRASTRUCTUUR EN MILIEU

Joop Atsma